

Anonymizované znenie

Preklad

C-91/24 – 1

Vec C-91/24 [Aucroix]ⁱ

Návrh na začatie prejudiciálneho konania

Dátum podania:

6. február 2024

Vnútroštátny súd:

Cour de cassation

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

31. január 2024

Žalobca:

Procureur général de Mons

Žalovaný:

HL

ⁱ Názov tejto veci je fiktívny. Nezodpovedá skutočnému menu ani názvu žiadneho z účastníkov konania.

[omissis]

Cour de cassation de Belgique (Kasačný súd, Belgicko)

Rozsudok

č. P.24.0111.F

LE PROCUREUR GÉNÉRAL PRES LA COUR D'APPEL DE MONS (GENERÁLNY PROKURÁTOR PRI ODVOLACOM SÚDE MONS), navrhovateľ v konaní o kasačnom opravnom prostriedku,

proti

[omissis] [HL], [omissis]

osoba, na ktorú je vydaný európsky zatykač, odporca v konaní o kasačnom opravnom prostriedku.

I. KONANIE NA COUR DE CASSATION (KASAČNÝ SÚD)

Opravný prostriedok smeruje proti rozsudku cour d'appel de Mons (Odvolací súd Mons), komora pre obžaloby, z 18. januára 2024.

[omissis]

[omissis] [konanie].

II. ROZHODNUTIE COUR DE CASSATION (KASAČNÝ SÚD)

- 1 Na odporcu, ktorý má belgickú štátnu príslušnosť a zdržiava sa na území kráľovstva, vydali grécke orgány 9. marca 2016 európsky zatykač na účely výkonu trestu odňatia slobody v trvaní piatich rokov.

Napadnutým rozsudkom bol odmietnutý výkon tohto európskeho zatykača podľa článku 4 bodu 5 loi du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen (zákon z 19. decembra 2003 o európskom zatykači). Zamietnutie odôvodňuje duševnými nedostatkami žalovaného v kombinácii s podmienkami zadržiavania vo vydávajúcom štáte, ktoré sú nezlučiteľné so zárukami stanovenými v článkoch 3 a 5 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Uvádza sa v ňom, že žalovaný by bol vystavený riziku zadržiavania v preplnenej väznici, kde by nemohol využívať starostlivosť primeranú jeho zdravotnému stavu.

- 2 Na základe porušenia článku 6 bodu 4 loi du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen (zákon z 19. decembra 2003 o európskom zatykači) navrhovateľ uvádza, že po odmietnutí vykonať európsky zatykač z dôvodu podmienok výkonu

trestu odňatia slobody vo vydávajúcom štáte mala komora pre obžaloby zväziť uplatnenie fakultatívneho dôvodu nevykonania uvedeného v citovanom článku. V tejto súvislosti navrhovateľ tvrdí, že cieľom tohto právneho ustanovenia je zabrániť beztrestnosti osoby, ktorej odovzdanie bolo odmietnuté.

Navrhovateľ takisto tvrdí, že komora pre obžaloby mala predložiť Súdnu dvoru Európskej únie prejudiciálnu otázku, či v prípade, že súdny orgán vykonávajúceho štátu zistí, že existuje dôvod na odmietnutie povinného vykonania európskeho zatykača z dôvodu rizika poškodenia základných práv dotknutej osoby, musí tento orgán preskúmať možnosť uplatnenia dôvodu fakultatívneho nevykonania európskeho zatykača uvedeného v článku 4 bode 6 rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači, pričom vyššie uvedený článok 6 bod 4 loi du 19 décembre 2003 (zákon z 19. decembra 2003) predstavuje jeho transpozíciu do belgického práva.

- 3 Podľa článku 1 ods. 2 uvedeného rámcového rozhodnutia členské štáty vykonajú každý európsky zatykač na základe zásady vzájomného uznávania a v súlade s ustanoveniami uvedeného rámcového rozhodnutia.

V súlade s článkom 1 ods. 3 rámcového rozhodnutia táto povinnosť nemá meniť povinnosť rešpektovať základné práva a základné právne princípy zakotvené v článku 6 Zmluvy o Európskej únii.

V článku 4 bode 5 loi du 19 décembre 2003 (zákon z 19. decembra 2003), ktorým sa toto rámcové rozhodnutie transponovalo do belgického práva, sa stanovuje, že výkon európskeho zatykača sa odmietne, ak existujú vážne dôvody domnievať sa, že by mohol mať za následok poškodenie základných práv dotknutej osoby, ako sú zakotvené v článku 6 Zmluvy o Európskej únii. Tento dôvod na nevykonanie európskeho zatykača je povinný.

- 4 Z rozsudku [*omissis*] [zo 17. decembra 2020, Openbaar Ministerie (nezávislosť súdneho orgánu vydávajúceho zatykač) (C-354/20 PPU a C-412/20 PPU, EU:C:2020:1033)] vyplýva, že cieľom mechanizmu európskeho zatykača je najmä bojovať proti beztrestnosti vyžiadanej osoby, ktorá sa nachádza na inom území, než je územie, na ktorom údajne spáchala trestný čin.

Okrem toho Súdny dvor Európskej únie rozsudkom [*omissis*] [z 29. júna 2017, Popławski (C-579/15, EU:C:2017:503)] rozhodol, že príslušný vnútroštátny súd je povinný pri zohľadnení vnútroštátneho práva ako celku a uplatnení metód výkladu, ktoré uznáva, vykladať ustanovenia vnútroštátneho práva dotknuté vo veci samej v čo najväčšej možnej miere v súlade s textom a cieľom tohto rámcového rozhodnutia. Táto povinnosť vo veci aktuálne predloženej Cour de cassation (Kasačný súd) znamená, že v prípade odmietnutia vykonania európskeho zatykača vydaného s cieľom odovzdania osoby, ktorej bol vo vydávajúcom členskom štáte právoplatným rozsudkom uložený trest odňatia slobody, súdne orgány vykonávajúceho členského štátu sú povinné samy zaručiť skutočný výkon trestu uloženého tejto osobe.

V súlade s článkom 6 bodom 4 toho istého zákona, ktorým, ako už bolo uvedené, sa transponoval článok 4 bod 6 rámcového rozhodnutia, výkon európskeho zatykača možno odmietnuť najmä vtedy, ak bol tento akt vydaný na účely výkonu trestu, pokiaľ osoba, na ktorú sa zatykač vzťahuje, je Belgičan, nachádza sa alebo má pobyt v Belgicku a ak sa príslušné belgické orgány zaviazali vykonať tento trest v súlade s belgickým právom.

- 5 Navrhovateľ kladie otázku, či v prípade, že súdy štátu vykonávajúceho európsky zatykač zistili, že v prípade odovzdania vyžiadanej osoby vydávajúcemu štátu existuje riziko porušenia základných práv tejto osoby, takže sú povinné odmietnuť výkon európskeho zatykača, sa má článok 4 bod 6 rámcového rozhodnutia vykladať v tom zmysle, že vyžaduje, aby tie isté súdy vykonávajúceho štátu s cieľom zabrániť beztrestnosti vyžiadanej osoby, ktorá je štátnym príslušníkom tohto štátu alebo v ňom má bydlisko, preskúmali, či je vhodné nariadiť v súlade s ustanovením, ktorým sa článok 4 bod 6 rámcového rozhodnutia transponuje do vnútroštátneho práva, výkon trestu odňatia slobody, ktorý bol dotknutej osobe uložený v členskom štáte, ktorý vydal európsky zatýkací rozkaz – trestu, ktorý je uvedený v tomto akte – vo vykonávajúcim členskom štáte.
- 6 Podľa článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, ak sa otázka týkajúca sa platnosti a výkladu aktov inštitúcií, orgánov, úradov alebo agentúr Európskej únie položí v konaní pred vnútroštátnym súdnym orgánom, proti ktorého rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok podľa vnútroštátneho práva, je tento súdny orgán povinný obrátiť sa na Súdny dvor s prejudiciálnou otázkou.

[omissis]

Z TÝCHTO DÔVODOV,

COUR DE CASSATION (KASAČNÝ SÚD)

spája kasačné opravné prostriedky [čísla kasačných opravných prostriedkov]; prerušuje konanie dovtedy, kým Súdny dvor Európskej únie neposkytne odpoveď na túto prejudiciálnu otázku:

Má sa v prípade, že súdy členského štátu vykonávajúceho európsky zatykač zistili, že v prípade odovzdania vyžiadanej osoby vydávajúcemu členskému štátu existuje riziko porušenia základných práv tejto osoby spojeného s výkonom zahraničného trestu, takže je na mieste výkon európskeho zatykača odmietnuť, článok 4 bod 6 rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi vykladať v tom zmysle, že vyžaduje, aby tie isté súdy vykonávajúceho štátu s cieľom zabrániť beztrestnosti vyžiadanej osoby, ktorá je štátnym príslušníkom tohto štátu alebo v ňom má bydlisko, preskúmali, či je vhodné nariadiť v súlade s ustanovením, ktorým sa článok 4 bod 6 rámcového rozhodnutia preberá do vnútroštátneho práva, výkon trestu odňatia slobody, ktorý bol dotknutej osobe uložený v členskom štáte, ktorý vydal európsky zatýkací rozkaz – trestu, ktorý je uvedený v tomto akte – vo vykonávajúcim členskom štáte?

[*omissis*]

[*omissis*] [konanie]

PRACOVNÝ DOKUMENT